

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1276 Usque Ad Annum 1312

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1766

VD18 90118251

§. 14. Concilium Rupe Fideli habitum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67012](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67012)

successor ejus fuissent mortui, solus, qui saecul. XIV. hac in Ecclesia restabat, Canonicus ab-
A. C. 1302.
 sentibus reliquis elegit Patriarcham; qui
Sup. lib. 84.
 vero suum jus Papæ arbitrio cessit. Ea
§. 12.
 res huic præbebat ansam scribendi ge-
Ruyn. 1286.
 nerales litteras ad Canonicos patriarcha-
n. 35. 1302.
 lium quatuor Ecclesiarum Constantino-
n. 27.
 politanæ, Alexandrinæ, Antiochenæ, ac
 Hierosolymitanæ. Præcipiebat, ut,
 quamdiu his in locis dominarentur schis-
 matici, aut ethnici, nullus eligeretur Pa-
 triarcha sine permisso Summæ Sedis, cui
 vacatio quamprimum indicaretur. Da-
 bat 23 Dec. 1302. Idcirco Papa Boni-
 facius per diploma ultimo Martii anno
 1302 editum Leonardum Venetæ ad S.
 Bartholomæum parocciæ Curionem no-
 minavit Patriarcham Constantinopoli-
 tum; & quia in urbe a Græcis occupa-
 ta residere non poterat, eundem fecit Ar-
 chiepiscopum Cretæ, seu Candiaë tunc ad
 Venetos pertinentis.

§. XIV.

Concilium Rupe Fidei habitum.

Consalvus III. Archiepiscopus Toleta-
 nus, Castellæ Cancellarius, & antea
 Episcopus Conchanus Rupe Fidei in ve-
 tere Castella concilium celebravit i A-
80. II. conc.
 prilis coeptum, & 13 Maji finitum hoc
p. 2444, 2453
 anno 1302. Aderant ex Suffraganeis
Hist. Eccles. Tom. XXII. li ejus

- Sæcul. XIV. ejus Alvarus Palantiæ, Bernardus Segor-
 A. C. 1202. viæ, Simon Seguntia, Joannes Auxi-
 Mariana. mæ, Pascalis Conchæ Episcopi. Ede-
 l. 15. c. 5. bantur tredecim canones ad inhienda
 eadem, quæ in aliis illius temporis con-
 ciliis leguntur, vitia, concubinatum cog-
 c. 2. nitum Clericorum, usuras, contemptum
 c. 9. 13. immunitatis Ecclesiarum, injustam occupa-
 c. 15. tionem bonorum ad eas spectantium:
 ac remedia, quæ omnibus his malis affe-
 runtur, sunt anathemata & interdicta.
 En illa, quæ mihi videntur memorabilia.
 c. 1. Omnes Clerici sacris in Ordinibus consti-
 tuti, aut beneficiis præditi quotidie, sicut
 tenentur, preces horarias recitabunt, alioquin ad tempus excludendi functioni-
 bus, & fructibus privandi. In quovis
 c. 12. templo post partem ultimam pensæ eccle-
 siastici singulis diebus contenta voce can-
 tabitur *Salve Regina!* Sacerdos, qui pa-
 c. 3. rochianum Sacramentis pœnitentiæ ac
 Eucharistiæ immunitum mori per suam
 negligentiam passus fuerit, beneficio exue-
 c. 4. tur suo. Parochus illis, quos confes-
 sos esse non sciverit, denegabat sacram
 communionem. Sacerdos, qui confes-
 c. 5. sionem detexerit, perpetuo carceri man-
 dabitur, ubi pane tantum & aqua vivet.
 c. 8. Panem consecrationi destinatum Sacer-
 dotes ipsi facient, vel sua in præsentia
 c. 10. per alios Ecclesiæ ministros fieri curabunt. Judæis & Mahometanis sacro fon-
 ta

te ablutis salva erunt bona sua, ne ho-
 rum jacturæ metus ab amplexu sanæ fi-
 dei eos avertat. Non fructuum modo, sed
 rerum omnium bene partarum decima
 pendetur, quippe per quam agnoscatur
 supremum Dei dominium. Papæ Bonifa-
 cii diploma *Clericis laicos*, in Francia tan-
 toper impugnatum, accipit hoc Conci-
 lium, imperatque, ut omnes provinciæ
 Toletanæ Episcopi suis in diocelibus id
 promulgandum curent. Conqueritur
 potentes quosdam conari libertatem ac
 privilegia Ecclesiarum infringere pen-
 sionibus indebitis eas onerando. Qua-
 propter, si Regina vel Regum filii has
 eis vexationes inferant, Concilium vult
 Episcopum loci denunciare illis, ut Ec-
 clesie faciant satis, & nisi intra men-
 sis spatium id agant, eorum terras in
 ipsius diocesi positas interdicto affice-
 re. Postea præscribit modum tractan-
 di Ordinum militarium Equites, qui
 talia contra Ecclesie jura molirentur:
 id, quod indicat nos Religiosos vix mo-
 derationes fuisse hominibus profanis.

secul XIV.
 A.C. 1302.
 c. 6.
 Sup. Lib. 89.
 c. 42.
 c. 13.

§. XV.

In Principibus Castellæ natalium nota deletur.

Regina, de qua loquitur id Concilium,
 erat Maria Molina vidua Regis San-
 cti

